

- 2 MAART 2015

15.000837

PER TELEFAX: (0229) 54 84 84
Aan de gemeenteraad van Koggenland
Postbus 21
1633 ZG AVENHORN

PELGRUM
RENTMEESTERS

Correspondentie:
Postbus 49
7250 AA VORDEN
M (+31) 06 502 132 55
E hanpelgrum@pelgrum.nl
BTW NL8120.77.775.801

Zutphen, 01 maart 2015

Betreft: Zienswijze op het "Ontwerpbestemmingsplan Ondergrondse
Hoogspanningsverbinding Landelijk Gebied Koggenland"
Dossier: 150 kV verbinding Oterleek-Westwoud

Geachte leden van de Raad,

Ondergetekende, Ing. G.J. (Han) Pelgrum, Rentmeester/RMT Makelaar-Taxateur, gevestigd Kerkhofweg 1 te 7207 BD Zutphen (postadres: Postadres 49, 7250 AA Vorden), als gemachtigde van de hierna te noemen grondeigenaren/-gebruikers met eigendommen danwel (reguliere) pachtrechten op gronden gelegen in het tracé van de voorgenomen aanleg van de 150 kV verbinding Oterleek-Westwoud:

- de heer A.J.M. Knijn en mevrouw L.C. van der Roest, Noorddijkerweg 59 te 1645 VD Ursem, reguliere pachters van de percelen in eigendom toebehorend aan (verpachter) de Diaconie der Hervormde gemeente te Wester-Koggenland, kadastraal bekend gemeente Wester-Koggenland sectie R nummers: 626 en 440;
- de heer J.A.G. Stam, Noorddijkerweg 90 te 1645 VH Ursem, eigenaar van het perceel kadastraal bekend gemeente Wester-Koggenland sectie R nummer 424;
- de heer W. Staal, Bobeldijk 103 te 1647 CL Berkhout, eigenaar van de percelen kadastraal bekend gemeente Wester-Koggenland sectie AA nummers 261, 263 en 416 en regulier pachter van het perceel gemeente Wester-Koggenland sectie AB nummer 1124, hetwelk perceel in eigendom toebehoort aan het College van Diakenen van de Hervormde gemeente van Wester-Koggenland respectievelijk de Diaconie der Hervormde gemeente te Wester-Koggenland;
- de heer R.Th.N. Roskam, Noorddijkerweg 65 te 1645 VD Ursem, eigenaar van het perceel kadastraal bekend gemeente Wester-Koggenland sectie R nummer 448;
- de heer P.N.J. Dol, Noorddijkerweg 29 te 1645 VC Ursem, eigenaar van het perceel kadastraal bekend gemeente Wester-Koggenland sectie R nummer 418.

Zoals aangegeven zijn opdrachtgevers als eigenaar en/of gebruiker betrokken bij het voorliggende tracé waarvan het ontwerp bestemmingsplan ter visie ligt. Ondergetekende heeft gedurende de inzagetermijn welke eindigde op zondag 22 februari 2015, een pro forma zienswijze ingediend met het verzoek een termijn te

stellen waarbinnen de gemotiveerde zienswijze ingediend moest worden. De gemeente heeft hierop te kennen gegeven dat deze zienswijze tot en met zondag 01 maart 2015 ingediend kon worden.

Het onderhavige tracé volgt bij opdrachtgevers de bestaande bovengrondse hoogspanningsverbinding welke dateert uit de begin jaren zeventig van de vorige eeuw.

Naast deze elektriciteitsverbinding bevindt zich nog een watertransportleiding uit 1989/1990. Opdrachtgevers kunnen dus met enige ervaring spreken over de gevolgen van de aanleg en aanwezigheid van een leiding over of door hun bezittingen dan wel kennen de nadelige juridische gevolgen uit de destijds gevestigde rechten en plichten ingeval een overeenkomst met een leidinglegger wordt gesloten.

De houding van TenneT (Liander) ten opzichte van hen als grondeigenaren en gebruikers is inmiddels ook voldoende bekend onder andere vanwege de zeer lange voorbereidingstijd met alle gevolgen van dien. Daarnaast hebben zij zich met meer dan de gemiddelde inzet verdiept in de directe en indirecte gevolgen van de aangeboden Overeenkomst met bijbehorende Algemene bepalingen opstalrechten TenneT (versie 2013) (hierna: overeenkomst c.a.), de inhoud en gevolgen van de Belemmeringenwet Privaatrecht en het hebben van een dergelijke verbinding op of in de percelen.

Namens opdrachtgevers wens ik u van de navolgende standpunten/feiten op de hoogte te stellen opdat u op basis hiervan het voorliggende ontwerpplan niet goedkeurt danwel dusdanige wijzigingen aan brengt in het tracé dat de eigendoms- en gebruikspcelen van opdrachtgevers niet betrokken zullen worden bij deze verbinding.

Bij deze zienswijze horen de navolgende bijlagen:

- de toelichting met aantekeningen (A);
- de door TenneT aangeboden overeenkomst c.a. (bijlagen B en C);
- de Veiligheidsvoorschriften Ondergronds van TenneT (bijlage D);
- tekst Belemmeringenwet Privaatrecht (bijlage E);
- alsmede enkele nader aangegeven bijlagen.

Voorafgaand hieraan wens ik op te merken dat hoewel de toelichting uitsluitend en alleen de aanleg van een transportverbinding van (elektrische) energie (een 150 kV verbinding bestaande uit 1 circuit (bestaande uit 3 fasen) met de benodigde mantelbuizen beschrijft, maar, en dat is bewust niet beschreven, eveneens ook de aanleg mogelijk maakt van: "3 PE-buizen met glasvezelkabels t.b.v. het op afstand besturen, beveiligen en bewaken van de kabelverbinding en/of warmtemeting".

Uitgaande dat voor de werking per onderdeel twee glasvezelkabel(tjes) nodig zijn zouden er in totaal 8 glasvezelkabeltjes nodig zijn en is het aanleggen van 3 PE-buizen zo goed als zeker bedoeld voor commercieel gebruik van dit tracé. Zowel TenneT (via NOVEC) en Liander hebben beide commerciële belangen in het data-verkeer.

TOELICHTING (bijlage A)

Er is sprake van meerdere betrokken partijen bij dit project (Liander/Liandon/Alliander/TenneT/Reddyn). Gemakshalve wordt hier als aanvrager beschouwd: TenneT TSO B.V., verder hier te noemen: "TenneT".

- A1 De definitieve versie van de Toelichting dateert van 06-01-2015 (eerste versielog van 23-12-2014) en dateert dus van ver na de eerste aanbiedingen aan en onderhandelingen met TenneT. De voor deze data gepleegde onderhandelingen over het vestigen van een Recht van Opstal, hierna te noemen "RvO" (waarbij meerdere 'partijen' betrokken waren die het initiatief tot deze verbinding namen) zijn dus voorbarig en rechtsgeldig geweest. Kortweg: na de hiervoor genoemde data is er geen (minnelijk) overleg meer geweest met TenneT, het laatste aanbod namens TenneT is gedaan door Reddyn en dateert van 20 januari 2014.
- A2 TenneT is sinds de invoering van de Wet Onafhankelijk Netbeheer (WON) in 2006, verantwoordelijk voor het beheer van alle netten boven de 110 kV. Liander heeft als gevolg daarvan, volgens een schrijven bij brief van 20 januari 2014 (bijlage 1), in juni 2009 haar netten van 110 kV en hoger verkocht aan TenneT. In dezelfde brief staat: *"Reddyn is voor TenneT en Liander de gezamenlijke service provider op het gebied van Hoogspanning en complexe Middenspanning. Beide partijen zijn voor 50 procent aandeelhouder. Reddyn zet medewerkers van Liandon B.V. in voor de uitvoering van deze werkzaamheden. Reddyn werkt alleen voor TenneT en Liander. Hierdoor werd de aanleg van de verbinding Oterleek-Westwoud een TenneT-project."* Echter, vast staat dat:
- Liander Infra West N.V. op 01-03-2015 (zie bijlage 2, als voorbeeld Wester-Koggenland R 424, eigenaar Stam) als zakelijk gerechtigde bij het Kadaster geregistreerd staat en is dus van overdracht in juridische zin per genoemde datum geen enkele sprak geweest;
 - in bijlage 1 van de Toelichting in het rapport: "Verkenning tracéalternatieven" staat Reddyn, in afwijking van het hierboven aangehaalde, als volgt omschreven: *"Reddyn B.V. Bij Reddyn zijn de strategische kennis en kunde op het gebied van energieopwek, -opslag, energie- en waterinfrastructuren alsmede eindverbruikerstoepassingen gebundeld. Deze gebundelde kennis dient als basis voor het uitvoeren van turn-key projecten alsmede het doen van advisering en onderzoek. Daarmee wil Liandon het mogelijk maken dat haar klanten kunnen acteren als World Class spelers."* Met geen woord wordt hier gerept over de beweerde 'relatie' met TenneT;
 - Reddyn volgens gegevens van de Kamer van Koophandel (zie bijlage 3) geen twee aandeelhouders zoals voormelde brief van Reddyn aan geeft, maar slechts één, te weten: Liander N.V, adres: Utrechtseweg 68 te 6812 AH Arnhem;
 - Liander hoogspanningsverbindingen heeft die binnen de Cross Border Lease constructie vallen en waarvan TenneT stelt (in het kwaliteitsdocument) dat deze niet onder het beheer en dus verantwoordelijkheid van TenneT vallen, waaronder mogelijk deze bovengrondse verbinding;
 - Overigens geeft het KvK als omschrijving van de werkzaamheden van Reddyn het navolgende weer: *"SBI-code: 3512 - Beheer en exploitatie van transportnetten voor elektriciteit, aardgas en warm water"*

SBI-code: 3514 - Handel in elektriciteit en in gas via leidingen

Het verrichten van uitvoerende werkzaamheden met betrekking tot het aanleggen en onderhouden van elektriciteitsnetten, waaronder begrepen onderstations en technische ondersteuning. Het ontwikkelen van kennis om de betrouwbaarheid, veiligheid, duurzaamheid en efficiency van de elektriciteitsnetten te vergroten, alsmede het verrichten van alles wat met het vorenstaande verband houdt."

Wie echter de eigenaar wordt van deze verbinding is in het geheel niet duidelijk maar alles er op wijst dat Liander de investeerder is en dus ook de juridisch eigenaar wordt van deze verbinding en TenneT niet meer dan de 'formele initiatiefnemer' (lees: stroman) is om te voldoen aan de E-wet en om gebruik te kunnen maken van de Belemmeringenwet Privaatrecht.

Het project zal ingeval Liander de eigenaar wordt niet aan de wettelijke vereisten uit de E-wet voldoen (Liander kan voor dergelijke (landelijke transport) verbindingen geen rechten claimen op grond van de E-wet aangezien zij daartoe niet bij wet aangewezen is). De juridische status van TenneT is dermate vaag en onduidelijk in zowel het planologische traject als ook bij het aangaan door opdrachtgevers van een overeenkomst met TenneT tot vestiging van een zakelijk recht. Het is dan onjuist dat TenneT een overeenkomst tot vestiging van zakelijk recht aan opdrachtgevers voor legt en zo nodig de gedoogplichtprocedure opstart (hetgeen blijkbaar al gebeurd is gezien de publicatie van uw gemeente in het gemeenteblad Koggenieuws van 22 februari 2015, echter niet digitaal beschikbaar geeft de website aan).

Op grond van bovenstaande onduidelijkheden dan wel (bewust) verstrekte onjuiste weergaven door TenneT en/of Liander en/of Reddyn, dient dit ontwerpbestemmingsplan sowieso niet in procedure te worden genomen en dus niet ontvankelijk te worden verklaart.

- A3 Op geen enkele wijze wordt de noodzaak van de aanleg van deze verbinding onderbouwd. Er wordt slechts aangegeven dat: *"Wil TenneT in het gebied tussen Oterleek en Westwoud kunnen voldoen aan haar wettelijke taken als netbeheerder dan is het noodzakelijk om de bestaande transportcapaciteit uit te breiden."* Het is dan ook in de ogen van opdrachtgevers noodzakelijk dat voor een dergelijke zware ingreep, zowel planologisch als ook juridisch, een (helderder, controleerbare en uitgebreidere) uitwerking van de gestelde noodzaak wordt gegeven dan in het voorliggende ontwerp-plan het geval is. Opdrachtgevers dienen o.a. de commerciële belangen die er bij betrokken zijn (Agriport, windturbines, e.d.) te kunnen beoordelen.
- A4 TenneT voert het beleid *"planologisch ruimte wordt gereserveerd en de ligging van hoogspanningsverbindingen ook planologisch wordt veiliggesteld"* en *"In dit kader spant TenneT zich permanent in te bewaken en te bewerkstelligen dat in ruimtelijke plannen het noodzakelijke juridisch-planologische regime voor het tracé van de hoogspanningsverbindingen wordt verankerd teneinde het net in stand te houden en de functionaliteit van deze verbindingen te behouden."* Vervolgens geeft TenneT aan: *"Het spreekt voor zich dat het feit dat TenneT in principe ook zakelijk recht overeenkomsten vestigt, geen afbreuk doet aan het belang van een goede ruimtelijke regeling."*

Deze uitgangspunten van TenneT maken dat er voor de grondeigenaren en –gebruikers nadelen omdat de inhoud van de overeenkomsten gelijke beperkingen voor schrijft als welke thans in de regels bij dit plan horen.

De zo hoog geprezen toekomstschadeclausule door Reddyn/TenneT, zie bijlage 4 (brief Reddyn d.d. 13 december 2013), wordt alleen al hierdoor een ‘wassen neus’. Het aanvragen van bijvoorbeeld een bouwmogelijkheid binnen de bestemde strook wordt al door de gemeente af gewezen en daarop zal TenneT zich dan ook gaan beroepen ingeval hierdoor schade bij opdrachtgevers ontstaat.

Overigens komen de rechten van burgers in de gemeente(n) waar TenneT gebruik maakt van de mogelijkheid een aanvraag om een omgevingsvergunning in te dienen voor planologisch strijdig gebruik, zwaar onder te druk te staan en kan men zich terecht afvragen of voor dergelijke zware (planologische) ingegrepen deze mogelijkheid wel bedoeld is.

A5 Het project is volgens de Toelichting aan TenneT overgedragen waarbij TenneT dezelfde uitgangspunten zal hanteren als welke door Nuon en Liander zijn gehanteerd. Dit is vreemd omdat men hier voorbij gaat aan de planologische inpassing die nu ter discussie staat. De planologische inpassing zal eerst (geheel) uitgewerkt moeten zijn voordat het definitieve uitwerking van het project kan plaatsvinden. De werkwijze die TenneT nu toepast toont weinig respect voor de wettelijke rechten die burgers, waaronder de grondeigenaren/-gebruikers die ik vertegenwoordig, in deze planologische procedure hebben, zeker indien zoals nu gebeurd is TenneT de gedoogbeschikking heeft aangevraagd en door het Ministerie van Infrastructuur en Milieu inmiddels in werking is gezet. De planologische procedure dient eerst geheel afgerond te worden alvorens tot de Belemmeringenwet Procedure kan worden overgegaan. Aangezien de gemeente(raad) daarop geen of weinig invloed kan uitoefenen kan c.q. dient zij, ter bescherming van de belangen van haar inwoners, deze procedure ‘on-hold’ te zetten totdat de rechten van de inwoners voldoende gewaarborgd zijn.

A6 De Toelichting beschrijft dat in landbouwgronden “... de gronddekking minimaal 1,5 meter (-m) moet zijn, zodat zonder kans op beschadiging, geploegd of drainage aangelegd kan worden.”. Hierbij wekt TenneT de indruk dat bij voornoemde werkzaamheden de gebruikers geen enkele hinder ondervinden van deze verbinding hetgeen een volstrekt onjuiste voorstelling van zaken is, omdat bij alle grondwerkzaamheden (dieper dan de bouwvoor) de invloed van TenneT al duidelijk merkbaar wordt. Zo zal bijvoorbeeld bij de aanleg of vervanging van drainage een KLIC-melding gedaan moeten worden en komt TenneT met voorwaarden zoals vastgelegd in de Veiligheidsvoorschriften van TenneT (zie bijlage D).

Deze veiligheidsvoorschriften bevat o.a. de navolgende voorwaarde: “Toestemming verlenen. De Veiligheidsvoorschriften maken deel uit van de door TenneT verleende toestemming tot het hebben of uitvoeren van werken binnen de belaste strook. TenneT kan deze toestemming verlenen aan de opdrachtgever, zakelijk gerechtigde, pachter of andere rechtmatige gebruiker van een perceel. Deze Veiligheidsvoorschriften prevaleren boven de zakelijk recht overeenkomsten en vergunningen.”. Zoals valt te lezen prevaleren de veiligheidsvoorschriften boven de inhoud van de overeenkomst c.a.. Hierdoor is deze overeenkomst c.a. een document van nul en generlei waarde geworden.

- A7 Zowel dwarsprofiel G1 als ook G2 laten duidelijk de driehoeksvorm van de elektriciteitsverbinding zien. Ook staan in het dwarsprofiel een drietal (niet opgevulde) 'rondjes'. Een nadere beschrijving hiervan ontbreekt in de toelichting doch, zoals reeds eerder aangegeven, betreft het hier een signaleringskabel (benodigd om de functies van de leiding te controleren) en een tweetal PE-leidingen die gebruikt worden voor glasvezel verbindingen. Van TenneT Holding B.V. is bekend dat zij een erg nauwe (economisch en juridische) band heeft NOVEC (Nederlandse Organisatie Voor Ether Communicatie, een volle dochter van TenneT Holding) en dat deze glasvezel leidingen voor commerciële doeleinden tegen betaling ter beschikking worden gesteld aan 'derden'.

Detail niet nader beschreven (PE-?)leidingen:

- A8 In gebieden met infrastructuur (waaronder menige die in eigendom toebehoort aan 'collega-leidingleggers/-beheerders), kwetsbare (natuur-)gebieden en dergelijke wordt de leiding aangelegd middels een gestuurde boring.

Bij de door mij vertegenwoordigde grondeigenaren en -gebruikers is de ingreep in de bedrijfsvoering zowel tijdens de aanleg als ook in de beheerfase, ongekend. Grote (achterliggende) stukken worden tijdens de aanleg vrijwel onbereikbaar en na de aanleg is de structuur van de bodem voor langere tijd volledig verwoest en de draagkracht beperkt. Daarnaast speelt het probleem van het afwerken onder 'overhoogte' en vervolgens de daarop volgende periode van 'nazakken' van de bodem met niet te vergeten het aanbrengen van 'aanvulzand' (afbeelding 2.3 G1 en G2). Indien het tracé al tot de meest logische en ruimtelijk tot het meest verantwoorde mag worden gerekend, hetgeen ik nadrukkelijk bestrijd, is een gestuurde boring over lange afstand (> 500 meter) een strikte voorwaarde bij de uitvoering. Sinds de eerste plannings (2008) is deze methode, in 2008 nog een niet alledaagse en dus een bijzondere aanlegmethodiek, inmiddels verworpen tot een vrijwel algemene.

Daarnaast is niet duidelijk waarom tussen de Spierdijkerweg en de N507 wel over een lengte van 1.000 m¹ (twee) boringen worden uitgevoerd en bij opdrachtgevers (bewust) geen gebruik van deze techniek wordt gemaakt. Welke redenen hier ook aan ten grondslag liggen, voor opdrachtgevers is een dergelijke aanleg techniek, indien onverhoopt toch voor dit voor opdrachtgevers bijzonder ongelukkige tracé gekozen mocht worden, een absolute voorwaarde.

- A9 TenneT stelt dat gedurende de gebruiks- of beheersfase duurzaam gebruik gemaakt moet worden van een strook grond, de belaste strook, voor de instandhouding van de 150 kV verbinding. Deze belaste strook heeft, conform gemaakte afspraken met *stakeholders* een totale breedte van 3 meter (twee maal 1,50 meter ter weerszijden hart leiding). Zoals onder A6 reeds is aangegeven is deze maatvoering misleidend. Misleidend om twee redenen:

- de leiding heeft een veel grotere invloedzone en
- TenneT wenst rechten (legt verplichtingen op) over een veel grotere breedte.

De door TenneT gehanteerde breedte is bewust zo klein gehouden om daarmee de hoogte van de aan de grondeigenaren uit te keren vergoedingen zo laag mogelijk te houden aangezien deze conform de afspraken tussen LTO-Nederland en TenneT aan een vierkante meter prijs zijn gebonden en, hetgeen minstens zo be-

langrijk is, de indruk te wekken c.q. het argument aan te voeren dat slechts van een geringe ruimtelijke ingreep sprake is.

Voorbijgegaan wordt aan het feit dat de werkstrook niet alleen tijdens de aanleg nodig is maar ook bij onderhoud of vervanging (waar TenneT expliciet rechten voor wenst). Bouwen ter weerszijden van de 3-meter zone is dus (over langere afstand) absoluut niet toegestaan.

Verder kan opgemerkt worden dat mijn opdrachtgevers als leveranciers van de ruimte duidelijk niet tot de *stakeholders* worden gerekend. Het blijkt dat met de belangen van deze, misschien wel de belangrijkste *stakeholders*, in het geheel geen rekening is gehouden, met uitzondering van het opgeven van een te gering ruimtebeslag.

A10 Het Rijk geeft een hoge prioriteit aan de energievoorziening en laat dat o.a. doorwerken in planologische regels die (verplicht) doorwerken in bestemmingsplannen van gemeenten.

Dat een grote mate van leveringszekerheid wordt bepleit is, ook voor mijn opdrachtgevers en ondergetekende, een goede zaak.

Echter, de wijze waarop deze leveringszekerheid over 'de ruggen' van grondeigenaren en -gebruikers gestalte krijgt/moet krijgen, is duidelijk niet de wijze zoals opdrachtgevers die voor ogen hebben.

In de eerste plaats dient 'eigendomsrecht' zoals verankerd in de Grondwet en op Europees niveau in artikel 1 van het Eerste Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, te worden eerbiedigt.

Daarna kan (mede)gebruik van particuliere eigendommen gevorderd worden indien en voorzover dit voor het algemeen belang noodzakelijk is, dit onder redelijke voorwaarden en condities tot stand komt, niet tussentijds eenzijdig kan worden gewijzigd en onder de ondubbelzinnige verplichting voor de leidinglegger/-beheerder tot volledige schadeloosstelling aan de huidige en alle toekomstige grondeigenaar/grondeigenaren bij de aanleg en tijdens de aanwezigheid van de leiding.

Hier begint zich in de praktijk de schoen te wringen. Door de eigendomsverhoudingen van transportcapaciteit van bijvoorbeeld elektrische energie en aardgas wordt thans eerst alles tot algemeen belang verheven en vervolgens wordt op alle mogelijke en denkbare wijzen het eigendomsrecht van opdrachtgevers gereduceerd tot nul. Dit alles ten faveure van de staatskas (dividend aan de enige aandeelhouder van TenneT en het creëren van zo'n hoog mogelijke verkoopwaarde). Het Ministerie van Financiën is 100% eigenaar van TenneT en Gas Transport Services (GTS) en beide behoren tot het zogeheten 'tafelzilver' van de Nederlandse Staat. Verkoop van deze netten is geen onderwerp meer dat niet besproken kan of mag worden, neen, het is puur een kwestie van tijd. Voor dat tot verkoop wordt overgegaan dient eerst alles in planologisch en juridisch opzicht zo aantrekkelijk mogelijk te worden gemaakt voor potentiële kopers.

Één hiervan is de aan grondeigenaren op te leggen beperking die is vervat in het (nog in te richten) bestemmingsplan (en zoals TenneT in deze toelichting schrijft: *"In dit kader spant TenneT zich permanent in te bewaken en te bewerkstelligen dat in ruimtelijke plannen het noodzakelijke juridisch-planologische regime*

voor het tracé van de hoogspanningsverbindingen wordt verankerd teneinde het net in stand te houden en de functionaliteit van deze verbindingen te behouden.”).

Daarnaast wordt aan grondeigenaren tijdens het minnelijk traject tot vestiging van een zakelijk recht een overeenkomst aangeboden met een inhoud de elke kans op schadevergoeding (met uitzondering van gewassenschade) voor de toekomst uit sluit terwijl dat juist de basis is van de Belemmeringenwet Privaatrecht (schade dient te worden vergoed telkens wanneer deze zich voor doet, uitspraak Hoge Raad 1963). Voor de wettekst van de Belemmeringenwet Privaatrecht zie bijlage E, waarin het recht op schadevergoeding is geaccentueerd.

Gelijktijdig wordt door het Ministerie van Economische Zaken, veelal op verzoek van TenneT en Gasunie, een ‘voorwaarden scheppend beleid’ gevoerd waarmee rechten aan de grondeigenaren worden ontnomen of mogelijkheden op schadeverhaal worden geminimaliseerd.

Daarnaast spelen deze landelijk netbeheerders in procedures bij bijvoorbeeld de Raad van State de onschuld zelve en stellen met tranen in hun ogen zij dergelijke werken in het algemeen belang dienen aan te leggen (en dus niets voor de grondeigenaren kunnen betekenen).

Hoe vervolgens omgegaan wordt met toezeggingen in de richting van grondeigenaren door het Ministerie van Economische Zaken (in bijvoorbeeld een toelichting behorend bij een Rijks inpassingsplan), met toezeggingen in documenten welke door of in opdracht van TenneT zelf zijn opgesteld of met uitspraken van bijvoorbeeld de Raad van State, is werkelijk ten hemel schreiend. TenneT volgt simpelweg haar pad en negeert alle toezeggingen en uitspraken. TenneT volgt niet de wet of uitspraken van een rechtsorgaan, nee, TenneT trekt simpelweg haar eigen conclusies.

Bijgestaan door de duurste advocatenkantoren en in aanwezigheid van legers ‘deskundigen’ weet TenneT zich staande te houden in procedures en haar wil aan iedereen op te leggen onder het mom van ‘algemeen belang’.

NB: Graag genegen specificaties van voormelde situatie te verstrekken.

Dat algemeen belang maar in beperkte mate van toepassing is bij TenneT mag blijken uit de verdiensten van de CEO van TenneT, de heer Mel Kroon. Zijn inkomen uit TenneT bedroeg in 2005: € 404.000,- en in 2006: € 420.000,-. Hoewel ik niet over de laatste jaren beschik, ben ik ervan overtuigd dat het thans nog menige keer boven de ‘Balkenende-norm’ uit steekt. Een bedrijf in staatshanden met een maatschappelijke functie die telkens weer vanuit het algemeen belang predikt, dient intern ook haar geweten te laten spreken.

A11 TenneT stelt onder “Nut en Noodzaak” in de Toelichting dat: *“De gewenste transporten over de huidige bovengrondse 150kV-verbinding Oterleek-Westwoud kunnen niet binnen de gestelde netontwerpcriteria worden gerealiseerd.”*. Buiten de constatering dat in het door TenneT geproduceerde en aangehaalde document *“Kwaliteits- en Capaciteits Document”* (KCD) nergens over deze 150 kV verbinding wordt gerept is deze vage aanwijzing voor de noodzaak verre van voldoende om een verzoek tot wijziging van het bestemmingsplan te onderbouwen. Op basis van het KCD kunnen/moeten/mogen alle verbindingen in Nederland zo ongeveer worden verzwaard, uitgebreid of nieuwe leidingen worden aangelegd, hetgeen onvoldoende onderbouwing is voor deze specifieke situatie.

A12 TenneT komt anno 2014/2015 nog met uitgangspunten voor het tracé welke golden in 2008. TenneT laat daarmee de ontwikkelingen in de techniek maar ook de ontwikkelingen ten aanzien van de maatschappelijke acceptatie en gewijzigde werkwijze en voorwaarden en condities van overeenkomsten van TenneT buiten beschouwing. Dit is van groot belang bij de afweging/acceptatie bij grondeigenaren/-gebruikers, over de afgelopen 6 á 7 jaar volledig onderbelicht.

Bekend mag worden verondersteld dat TenneT in 2008 een geheel nieuwe weg is ingeslagen middels een akkoord met LTO-Nederland en waartegen zowel (intern) vanuit LTO als ook daarbuiten meer weerstand tegen ontstaan is als ooit tevoren. TenneT heeft toen haar nieuwe beleidslijn gekozen hetgeen nog duidelijker haar werkelijke intentie als 'heerser' over andermans eigendom weergaf.

De door TenneT gebruikte overeenkomsten c.a. om te komen tot minnelijke overeenstemming zijn dermate ingrijpend, in negatieve zin ten opzichte van de grondeigenaren/-gebruikers gewijzigd, dat LTO een veel hogere meewerkvergoeding heeft kunnen/moeten bedingen, echter met als (eind-)resultaat dat de inhoud van de overeenkomst c.a. niet meer gewijzigd is en de vergoeding qua systeem en houdbaarheid zwaar onder druk staat (ontoelaatbare Staatsteun waarvoor inmiddels een klacht bij de Europese Commissie is ingediend).

A13 Bijzonder is de navolgende weergave van TenneT onder het hoofdstuk Tracé: *"Er heeft in die tijd geen toetsing aan het geldende juridisch-planologische regime plaatsgevonden, omdat Nuon en de betrokken gemeentes van mening waren dat de aanleg van ondergrondse elektriciteitsverbindingen ruimtelijk niet relevant was. Deze verbindingen werden toen veelal in de openbare ruimte aangelegd."* Deze beweringen zijn interessant omdat de verbinding, zoals meerdere malen door TenneT in de Toelichting wordt aangegeven, het tracé volgt dat destijds in 2008 ook al was gekozen. Hier is dus duidelijk iets anders aan de hand en naar de werkelijke reden kan alleen maar gegist worden. Naar mijn mening heeft dit te maken met het gemotiveerd niet verkrijgen van 100% medewerking van de grondeigenaren/gebruikers of men (TenneT of Liandon) wilde planologische traject pas uitvoeren na het verkrijgen van alle handtekeningen, waarbij de ondertekenaars van een overeenkomst hun rechten op inbreng reeds verspeeld waren. Dat TenneT thans een beleid voert waarbij uitgangspunt is dat de verbinding juridisch-planologisch verankerd moet zijn, is pertinente onzin, omdat aangetoond is dat TenneT vanaf de eerste dag in 2008 (zie bijlage 5) bij deze verbinding betrokken is geweest.

Tot slot wordt de wens tot realisering van een tweede ondergrondse verbinding, een onderwerp dat in de afgelopen 6 á 7 jaar nimmer besproken of aangegeven is geweest aan opdrachtgevers, nog toegevoegd aan de motivatie voor dit tracé.

Het is echter wel in-en-in triest om thans te moeten vaststellen dat, indien opdrachtgevers in het verleden akkoord waren gegaan met een 'partij' die het algemeen belang zegt te vertegenwoordigen, door het vestigen van een zakelijk recht overeenkomst voor één verbinding, zij feitelijk tegelijk doch volledig onwetend een tweede verbinding van TenneT mogelijk hadden gemaakt. Dat dit ook als zodanig in de aangeboden overeenkomsten c.a. is opgenomen blijkt uit hetgeen verderop onder punt XXX wordt aangegeven.

A14 Het enorme voordeel van het leggen van de onderhavige verbinding in openbare grond wordt nadrukkelijk erkend: *"De verbinding dient zoveel mogelijk aan te*

sluiten bij bestaande lijnvormige infrastructuur. De aanleg van een ondergrondse verbinding langs een weg betekent dat de verbinding veelal in de openbare ruimte kan worden aangelegd en dat het tracé zowel bij de aanleg als eventueel onderhoud goed bereikbaar is, zonder veel extra maatregelen. Hiermee wordt overlast voor omwonenden zoveel mogelijk beperkt."

Helaas wordt na deze constatering hiermee niets meer gedaan.

- A15 De constatering door TenneT dat: *"De aanleg van een verbinding onder een bovengrondse verbinding heeft eveneens voordelen. Hierdoor krijgt een strook grond waarvoor beperkingen gelden ten aanzien van bijvoorbeeld bouwen en diepwortelende planten een nuttige bestemming. Tevens wordt door deze bundeling voorkomen dat er in het gebied een extra strook ontstaat met dergelijke beperkingen."* is geheel terecht.

TenneT stelt nota bene zelf vast dat de gronden waarop een zakelijk recht (inmiddels ook met een planologische bestemming) waardeloos zijn geworden en nog nuttig gemaakt kunnen worden door er nog een verbinding in aan te leggen.

Wat betreft het werkelijke nut en voor wie, verschillen opdrachtgevers met TenneT.

De beperkingen die al op de percelen drukten, ook in planologische zin, worden voor opdrachtgevers nog zwaarder gezien het voorliggende ontwerpbestemmingsplan en de beperkingen uit de aangeboden overeenkomst c.a..

Het 'nut' van een bundeling boven- en ondergronds is bij de voorstelling van zaken zoals door TenneT gedaan, dus uitsluitend en alleen voor TenneT en strekt tot groot nadeel van opdrachtgevers.

A16 Tracé-alternatieven

Vooraf dient opgemerkt te worden dat de tracékeuze in praktische zin 'een keuze achteraf' is. Het onderdeel 'mogelijkheid tweede verbinding' dat nu genoemd wordt is nooit bij opdrachtgevers bekend gemaakt. Er is ooit eens gedacht aan een alternatief maar dat betrof het 'verschuiven' van het thans voorliggende tracé bij enkele opdrachtgevers richting de noordelijk gelegen tochtsloot vanwege de geringere overlast bij de bollenteelt.

Daarnaast zijn de vier alternatieve routes ook niet vooraf aan opdrachtgevers bekend gemaakt. De vraag is en blijft, bij welke publieke organisatie is de oorspronkelijk tracéstudie in authentieke staat bekend en kan daar een afschrift met indieningsdatum van aan ondergetekende verstrekt worden??

Wat wel heel bijzonder is dat: *"In 2008 zijn de vier verschillende tracéalternatieven tegen elkaar afgewogen, op basis van praktische criteria en de voorkeuren van de provincie Noord-Holland en het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK)."*

Een heel fraaie weergave van de werkelijkheid van Nederland dat als enige land ter wereld (voor zover mij bekend) een speciale wet voor heeft: de NIMBY (Not In My Back Yard) –wet bedoelt voor particulieren (burgers). En deze gedachte ('overal, maar niet in mijn achtertuin') komt nota bene van publiekrechtelijke organisaties die het algemeen belang hebben te dienen en wat doen zij: zij sturen simpelweg de leidingen naar particuliere eigendommen zonder naar de mening van deze eigenaren te vragen. Nota bene gebeurt dit ook nog eens onder het aanbieden door TenneT van een overeenkomst c.a. met daarin voorwaarden waar

een gezond (weldenkend) mens zijn handtekening gewoonweg niet onder kan plaatsen zonder een dief te zijn van zijn portemonnee.

Dit speelt des te meer daar TenneT omdat gebruik wenst te maken van artikel 101 van het Boek 5 Burgerlijk Wetboek (artikel 3 bijlage B: "3.3. Het Opstalrecht betreft een zakelijk recht als bedoeld in artikel 5:101 e.v. Burgerlijk Wetboek en betreft een zelfstandig recht.") maar dan zonder toepassing van het derde lid uit het wetsartikel hetwelk een recht, eenzijdig toekomend aan de grondeigenaar, beschrijft (1^e lid: *Het recht van opstal is een zakelijk recht om in, op of boven een onroerende zaak van een ander gebouwen, werken of beplantingen in eigendom te hebben of te verkrijgen.* 2^e lid: *Het recht van opstal kan zelfstandig dan wel afhankelijk van een ander zakelijk recht of van een recht van huur of pacht op de onroerende zaak worden verleend.* 3^e lid: *In de akte van vestiging kan de opstaller de verplichting worden opgelegd aan de eigenaar op al dan niet regelmatig terugkerende tijdstippen een geldsom - de retributie - te betalen.*)

Het derde lid kan als volgt worden vertaald: Het is de grondeigenaar die aan TenneT de verplichting kan opleggen aan hem jaarlijks of op bepaalde terugkerende momenten (bijvoorbeeld eens per 5 jaar) een vergoeding, geheten de retributie, te betalen (voor het medegebruik van zijn grond).

Mijn opdrachtgevers wensen dat TenneT aan hen een retributie gaat betalen voor het medegebruik. Dit naast een betere, leesbaardere overeenkomst waarin ook rechten voor de eigenaar zijn opgenomen.

De Belemmeringenwet Privaatrecht geeft weliswaar mogelijkheden om onwillende eigenaren te kunnen 'dwingen' hun bezittingen ter beschikking te laten stellen voor medegebruik door (o.a. leidingleggers), maar ook daar aan zijn grenzen, zeker indien er behoorlijke tracé alternatieven zijn door in eigendommen van publiekrechtelijke organisaties te gaan liggen.

De parameters die zijn opgenomen om tot een afweging te kunnen komen, worden 'gewogen' door HHNK, Provincie en TenneT.

Opdrachtgevers hebben een andere visie. Deze staat hieronder weergegeven:

Thema	1	2	3	4
Lengte tracé				
Volgen infrastructuur				
Toestemming Hoogheemraadschap				
Voorkeur Provincie				
Door particuliere grond				
Mogelijkheid 2e verbinding				

- showstopper, tracéalternatief niet mogelijk
- negatieve score
- redelijk positieve score
- positieve score
- tracé varianten zijn niet onderscheidend

Particuliere gronden dienen, gezien de voorwaarden uit de overeenkomst c.a. van TenneT en de gevolgen daarvan voor de particuliere eigenaar, te worden vermeden. TenneT heeft geen enkele rechtsgrond deze voorwaarden te stellen (en welke in het minnelijke traject niet zijn te wijzigen). Dat daardoor een grotere lengte van het tracé ontstaat, is een logisch gevolg welke geheel en alleen voor rekening en risico komt van TenneT (de Nederlandse energie gebruikers).

De Belemmeringenwet Privaatrecht kent uitsluitend het recht toe aan TenneT om de leiding aan te leggen, in stand te houden en te verwijderen alsmede, indien noodzakelijk, een toegang naar de leiding. Dit alles behoudens de uitdrukkelijk beschreven rechten op schadevergoeding welk recht op schadevergoeding volgens jurisprudentie ontstaat 'telkens wanneer zich deze (schade) voor doet'.

Opdrachtgevers kiezen echter nadrukkelijk niet voor een gedoogplicht (het moeten toestaan van medegebruik) doch voor een alternatief tracé, met mogelijk voor TenneT enige nadelen, perfect voor handen is.

De nadelen die TenneT aan de alternatieve tracés toe kent, zijn echter super subjectief genomen. Zo wordt het verlies aan energie aangegeven vanwege een grotere lengte van het tracé hetwelk niet nader wordt gekwantificeerd. Dit probleem kan daarnaast simpel kan worden opgelost door in plaats van voor één boven- en één ondergrondse, te kiezen voor de aanleg van een geheel nieuwe verbinding met de capaciteit van beide gezamenlijk (b.v. één 220 kV), hetgeen de verliezen meer dan compenseert.

Verder wordt aangegeven dat het beperken van de maatschappelijke kosten een van de redenen is om voor alternatief 1 (geringere afstand) te kiezen. Deze uitkomst c.q. afweging is geen wonder omdat TenneT consequent weigert een jaarlijkse vergoeding te betalen aan de grondeigenaren/-gebruikers en waarop ze wettelijk gezien gewoon recht hebben en daardoor naar twee kanten nadelig voor hen uitpakt.

Door een jaarlijkse vergoeding voor de grondeigenaren mee te wegen in de tracékeuze wordt uitkomst totaal anders en krijgen eigendommen van publiekrechtelijke organisaties weer een hogere voorkeur en is er daarin (qua kosten) ook veel meer mogelijk.

Daarnaast zou TenneT, indien zij van mening is dat dan toch nog het onderhavige tracé het meest geschikte is, uit 'een ander vaatje moeten tappen', oftewel een andere houding moeten aannemen om zodoende de minnelijke medewerking van grondeigenaren en -gebruikers te krijgen, waaronder het minder 'hoog van de toren blazen' met betrekking tot de grote mate van op te leggen beperkingen uit de overeenkomst c.a. op de eigendommen van opdrachtgevers en de ongunstige voorwaarden voor bijvoorbeeld rechten op vergoedingen en voor wie (ook voor opvolgende eigenaren en gebruikers), zoals thans gesteld in de overeenkomst c.a.. De Belemmeringenwet Privaatrecht kent geen enkele beperking in "de Kring van Gerechtigden" terwijl de overeenkomst c.a. feitelijk slechts aan de huidige eigenaar (en de erfopvolgers tot de 2^e graad) een recht op (vermogensschade) vergoeding toe kent.

Kortom: op basis van gelijkwaardigheid ruimte voor minnelijk overleg over de inhoud van de overeenkomst c.a. en de daarbij passende hoogte van de retributie (jaarlijkse vergoeding).

- A17 "Tabel 4.2: Samenvattende tabel beoordeling milieu-thema's", is ook zo'n typische weergave van parameters die bovenal 'gewogen' of 'gekleurd' zijn door de wensen van HHNK, de PNH en TenneT, zeker indien men hieruit vaststelt dat waterkeringen van HHNK als 'openbare gronden' als 'no go area' worden aangemerkt. Een bekend leidinglegger in Nederland (Gasunie) stelde eens in een publiek debat (hoorzitting): "Technisch is alles mogelijk!!" Dat geldt ook voor het aanleggen van deze verbinding parallel aan een waterkering.

A18 Uitwerking gekozen alternatief

TenneT stelt dat in de periode van 2008 tot 2010 met overheid en stakeholders overleg is geweest en ook grondeigenaren zijn geïnformeerd. Nadien, tot 2012, is er nog gewerkt aan een verdere optimalisering van het tracé.

Grondeigenaren hebben om meerdere redenen niet kunnen instemmen met het tracé en de daarbij volgens TenneT behorende (eenzijdig opgelegde) voorwaarden en eisen van TenneT.

Inmiddels zijn we ruim twee jaar verder en heeft TenneT (al dan niet bewust of al dan niet door eigen 'nalatigheid') verzuimd de planologische procedure te voeren welke noodzakelijk is om tot uitvoering te kunnen over gaan.

Zoals eerder aangegeven is ondertussen al wel door TenneT een verzoek tot oplegging van gedoogplichten aan opdrachtgevers aangevraagd bij het Ministerie van Infrastructuur en Milieu en de ter visie legging van dit verzoek van TenneT is bepaald van 06-03-2015 tot en met 20-03-2015. De hoorzitting, onder leiding van een lid van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland is vastgesteld op 23-03-2015 om 15:00 uur op het Provinciehuis te Alkmaar waarbij ook een lid of vertegenwoordiger namens het College van Burgemeester en Wethouders van Koggenland aanwezig dient te zijn.

Wat betekent dit feitelijk voor opdrachtgevers:

Opdrachtgevers bestrijden gemotiveerd het voorliggende ontwerp bestemmingsplan.

Opdrachtgevers zijn daarnaast inmiddels op verzoek van TenneT verwickeld in een gedoogplichtprocedure op grond van de Belemmeringenwet Privaatrecht. Niet uitgesloten moet worden geacht dat de oplegging van de gedoogplicht (veel) eerder plaats vindt dan dat (eventueel) door het hoogste rechtsorgaan is beslist over het voorliggende bestemmingsplan.

Opdrachtgevers worden door deze handelswijze van TenneT bewust letterlijk 'mond dood' gemaakt omdat een opgelegde gedoogplicht (naar alle waarschijnlijkheid, het verzoek wordt namelijk pas op 06 maart a.s. openbaar) een verzoek voor een verklaring: 'uitvoerbaar bij voorraad' waardoor ook die rechtsgang wordt afgesneden.

Kort gezegd: het werk is gereed als de hoogste rechters, zowel in deze planologische procedure als ook conform de Belemmeringenwet Privaatrecht, uitspraak hebben gedaan.

TenneT staat inmiddels bekend om in procedures met 'tranen in de ogen' in hoorzittingen en bij rechtbanken, aan te geven dat het werk doorgang moet vinden omdat dit in het algemeen belang is. Men roept stelselmatig dat wanneer er geen snelle uitvoering aan het project gegeven kan worden er een groot risico bestaat dat 'heel Nederland zonder stroom komt te zitten' en dat zij alles in het werk hebben gesteld om met belanghebbenden/opdrachtgevers minnelijk tot overeenstemming te komen, hetgeen dus bewezen niet het geval is. Het was voor belanghebbenden/opdrachtgevers in het minnelijk overleg puur een kwestie van 'slikken of stikken' en anders de gedoogplicht.

Buiten dat heeft TenneT dusdanig veel steken laten vallen in deze procedure onder andere door onjuiste en/of misleidende informatie te verstrekken (bijvoor-

beeld: wie is eigenaar van de huidige verbinding en wie is aandeelhouder in Red-dyn, wat is de functie/bestemming van niet nader genoemde (loze?) leidingen), door veel te laat deze noodzakelijke planologische procedure op te starten, on-evenwichtige en bewust ten nadele van particuliere eigenaren/gebruikers afwe-gingen te maken bij de tracékeuze en dergelijke, dat u als raad veel kunt beteke-nen voor een volwaardige rechtsgang voor uw burgers/inwoners (een wettelijk aan uw burgers/inwoners toekomende recht).

A19 Triest is het om in hoofdstuk 5 (5.1 tot en met 5.14) te moeten vaststellen dat alles zo ongeveer benoemd is wat iemand kan bedenken, maar dat geen paragraaf is opgenomen waarin staat aangegeven welke invloed en beperkingen er gelden ten aanzien van particuliere eigendommen en gebruiksrechten en dan met name wat betreft die voor agrarische activiteiten. Hierbij had dan zowel een uitgebreide toelichting kunnen (behoren te) worden gegeven over de consequenties voor zowel de reeds aanwezige bovengrondse verbinding als ook de nieuwe onder-grondse, de gevolgen volgens TenneT van de inhoud van de aangeboden overeen-komst c.a. in relatie tot de verplichtingen voortkomende uit de verschillende wet-ten waaronder de Belemmeringenwet Privaatrecht, de Luchtvaartwet (in relatie tot het gebruik van drone's in de precisielandbouw), de Wion (verplichte KLIC-meldingen en de kosten daarvan), de kosten van het opzoeken van de aan te leg-gen verbinding bij bijvoorbeeld drainage aanleg, een lijstje en uitleg vertrekken over wat is (thans) voorzienbare schade zodat later de niet voorzienbare schade kan worden bepaald, etc., etc..

A20 TenneT beschrijft keurig dat: *"Het karakter van de dubbelbestemming brengt wel mee dat een dubbelbestemming voorrang heeft boven de basisbestem-ming. Het waarborgen van belangen met behulp van een dubbelbestemming leidt tot bijzondere of extra regels of noodzaakt tot een nadere afweging van be-langen."* TenneT weigert echter (nog steeds) met grondeigenaren over een pas-sende, op de thans geldende wetgeving gebaseerde tegenprestatie te praten. Zeker nu bij opdrachtgevers een 'dubbele dubbelbestemming' op hun eigendom-men/gebruiksrechten komt te rusten en feitelijk onteigening noodzakelijk zou zijn.

Daarnaast speelt een belangrijke factor bij het vaststellen van de planvoorschrif-ten dat deze in de toekomst middels een hele kleine (ondemocratische) ingreep, bijvoorbeeld bij wijziging van de Barro of andere wet- of regelgeving, ten nadele van opdrachtgevers kan worden aangepast. De breedte kan simpel vergroot wor-den naar 20 meter zonder dat opdrachtgevers dit kunnen tegenhouden. Op-drachtgevers hebben hiermee inmiddels ervaring opgedaan doordat de oude bo-vengrondse verbinding planologisch is vastgelegd en de werking uit de in het ver-leden aangegane zakelijk recht overeenkomst door twee contractspartijen, volle-dig teniet is gegaan.

A21 Paragraaf 6.2 beschrijft dat TenneT van een strook voor de aanleg en instandhou-ding van de verbinding gebruik moet kunnen blijven maken en dat de breedte hiervan is bepaald op 3.00 meter.

Dit betreft dan uitsluitend die strook waarvoor wettelijke (en planologische) be-perkingen gelden. De strook die de grondeigenaren ter beschikking moeten blij-ven stellen aan TenneT voor zowel de aanleg als ook voor onderhoud en vervan-

ging, bedraagt 25 meter zoals ook in figuur 2.3 en 2.4 op blz. 9 en 10 staat aangegeven.

Als voorbeeld: het niet mogen bouwen (binnen de zakelijk recht strook resp. leidingstrook). Deze bepaling staat nadrukkelijk in de aangegeve overeenkomst en in voornoemd bestemmingsplan, maar tevens is in het bestemmingsplan daaraan toegevoegd "met de daarbij behorende veiligheidszones". Hierbij wordt met name bedoeld de destijds door Staatsecretaris van Geel in 2005 bedoelde veiligheidszones in verband met de kans op leukemie bij (jonge) kinderen bij duurzaam verblijf. Gevolg hiervan is dat deze verbinding met een overeengekomen zakelijk recht strook, vastgelegd voor een strook van 2 maal 27,5 meter oftewel in totaal 55 meter, is gewijzigd in een planologische beperking o.a. ten aanzien van de bouw van 'kwetsbare objecten' met planologisch verankerde veiligheidszone van 2 maal 80 meter is 160 meter (bron RIVM: <http://geodata.rivm.nl/netkaart.html> dd 17-02-2015).

De door TenneT aangeboden medewerkersvergoeding voor de eigenaren (niet zijnde een schadevergoeding als gevolg van het vestigen van het recht, want deze wordt niet aangeboden/betaalt) is wel gebaseerd op deze 3 meter. Hierdoor kan zichtbaar gemaakt worden hoe bizar de aangeboden vergoedingsregeling van TenneT in elkaar steekt. We nemen als voorbeeld een verpachter-pachter situatie. Voor het verlenen van medewerking aan het zakelijk vestigen van een eeuwigdurend recht voor TenneT biedt TenneT de eigenaar-verpachter een medewerkersvergoeding van afgerond € 5,- per strekkende meter en aan de pachter (voor het persoonlijk recht, dat praktisch gezien morgen afgelopen kan zijn) van € 30,- per strekkende meter.

Buiten het gegeven dat deze vergoedingssystematiek te onwettelijk voor woorden is en elke realiteitszin mist, bestaat ook nog eens de reële kans dat deze vergoeding zoals door TenneT wordt aangeboden, niet zijnde een schadevergoeding, als niet-toelaatbare staatssteun dient te worden aangemerkt waardoor opdrachtgevers bij het bevestigen hiervan door de Europese Commissie deze vergoeding dienen terug te betalen.

Ook deze gedachte bevestigt de redelijkheid van de eis van opdrachtgevers aan TenneT om op grond van Boek 5 artikel 101 derde lid een (jaarlijkse) retributie aan eigenaren te betalen.

Er zijn meerdere (grote) voordelen benoemd om over te gaan tot het aanleggen van de verbinding in openbare grond, echter in het tracé komt nergens een dergelijke combinatie voor omdat verder in de Toelichting de ware reden van het voorliggende tracé naar voren komt, TenneT/Liandon had namelijk maar één wens: "De wens in 2008 was om aanvullende circuits te realiseren nabij de bestaande bovengrondse verbinding."

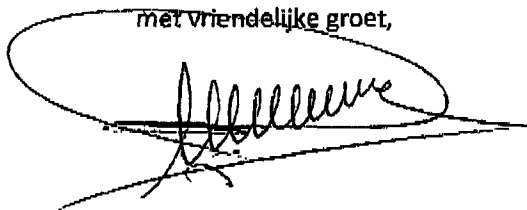
Opvallend in de motivatie om tot het voorgestelde tracé te komen zijn de totaal afwijkende en verschillende switches die genomen zijn om deze tracékeuze te verantwoorden.

Bovenstaande maakt dat een dergelijke verbinding in combinatie met de voorwaarden en de getoonde werkwijze van TenneT, niet thuis hoort in particuliere eigendommen, waaronder die van opdrachtgevers.

We verzoeken u dan ook het "Ontwerpbestemmingsplan Ondergrondse Hoogspanningsverbinding Landelijk Gebied Koggenland" niet aan te nemen en/of verder in procedure te nemen.

Graag genegen tot het verstrekken van nadere gegevens en het mondeling toelichten van bovenstaande, verblijf ik,

met vriendelijke groet,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'G.J. Pelgrum', is written over a horizontal line. The signature is enclosed within a large, hand-drawn oval.

Ing. G.J. Pelgrum
Rentmeester/RMT makelaar-taxateur